

Hensyn til deres Menigheds Dnsfer." Dette er jo nu imidlertid noget ganske andet end Ret eller Berettigelse. Men hvem anseer jeg da for berettiget til at raade over Kirkerens Benyttelse i forannævnte Diemed? saaledes lyder den anden Deel af Forespørgselen. — Der kunde være Spørgsmaal om Sognepræsten. Det ærede Medlem, som talte, har udførligt dvælet herved, og jeg kan i Meget henvisse til, hvad han har anført. Jeg samstemmer da ogsaa med ham i, at der, naar Spørgsmaalet har været reist om Kirkerens Benyttelse ved andre Præster, stedsde har været taget et stærkt Hensyn til, hvad der har været Sognepræstens Dnsfe; men naar han nu ogsaa, om jeg ikke feiler, udtalte, at Tilladelsen ikke har kunnet meddeles uden Sognepræstens Indvilligelse, da kan jeg ikke følge ham saa vidt; saa vidt er man heller ikke gaaet ved de Afgjørelser, der ere blevne truffene. Nærmest har man ganske vist henviist til Sognepræstens Samtykke; men hans Vægring i paakommende Tilfælde har dog kun været anset for en Vægring i første Instans, saa at Kirkestyrelsen aldrig har frastrevet sig sin Ret, men stedsde forbeholdt sig den sidste Afgjørelse. Ja, efter den stedfindende Praxis er det Kirkestyrelsen, der har at raade over Brugen af Kirken. Der kunde vistnok endnu være Spørgsmaal, om den omspurgte Berettigelse ikke kunde tilkomme Biskopperne. Det ærede Medlem henvisste til, at i et enkelt Tilfælde har man indrømmet Biskopperne denne Ret, saasom med Hensyn til Afholdelse af Kirkeconcerter, hvad jo ogsaa kan komme ind under det Ophbyggelige. I et andet Tilfælde har Ministeriet ved at indstille Sagen til Hans Majestæt udvirket, at der blev givet Biskopperne Bemyndigelse til at tillade Afholdelse af visse liturgiske Gudstjenester. Den kirkelige Praxis har vel ogsaa i andre Tilfælde tillagt Biskopperne en Berettigelse; men den Berettigelse, som de have, den have de dog, saavidt jeg har kunnet see, udelukkende derved, at den er bleven dem overbragt af Kirkestyrelsen, saa jeg altsaa kommer tilbage til, hvad jeg nys udtalte, at det er Kirkestyrelsen, som i det omhandlede Diemed er berettiget til at raade over Kirkerens Benyttelse. Det ærede Medlem, som nu

isøvrigt vistnok er enigt med mig i det, jeg har fremført, har imidlertid rettet en Forespørgsel til mig, eller jeg kan snarere sige, udtalt den Forventning, at jeg vilde faae det omspurgte Forhold forandret. Jeg troer imidlertid ikke at dette kan skee ved administrative Bestemmelser. Da Spørgsmaalet i sin Tid i Anledning af Sognebaandsløserne blev reist, ansaae man det for nødvendigt ved Lov eller ved Anordning at skaffe dem en Ret til Afbenyttelse af Kirkerne i Forening med den af dem antagne Præst. Saaledes mener jeg nu ogsaa, at det her maatte være nødvendigt, at en Lov maatte gives, om ellers Forholdet skulde blive forandret. Tingen hænger isøvrigt efter min Overbeviisning saa nsie og saa nær sammen med flere andre vigtige og indgribende Spørgsmaal, som trænge til en omhyggelig Drøftelse og Overveielse, og som ogsaa ventes at ville faae det i en nær Fremtid.

Thurab: Jeg skal begynde med at rette en lille Feiltagelse, der indløb i Ordførers Henviisning til et Tilfælde, som havde fundet Sted paa Møen med Hensyn til Ophængningen af en Mindetable. Det var nemlig Vaabenbrødreforeningen for Møen, fra hvem Tanken om en Mindetable udgik, og som derfor først henvendte sig til Sognepræsten i Elmelunde Sogn, og bad ham om Tilladelse til at ophænge denne Mindetable, i Lighed med, hvad der paa den Tid skete rundt omkring i Landet. Sognepræsten afviste imidlertid denne Begjæring, deels fordi det stred imod hans Overbeviisning at indrømme den, og deels fordi det ikke var Sognets egne Beboere, fra hvem Opfordringen kom. Derpaa henvendte Vaabenbrødreforeningen sig til Ministeriet og fik af det ved en ministeriel Skrivelse af 17de April 1866 Tilladelse til at ophænge Tavlen, naar den havde en passende Indskrift og Form, men uden at der maatte være nogen Hvitidelighed ved Ophængningen. Dette vilde imidlertid Sognets Beboere ikke indlade sig paa, og de ønskede nu at faae Ministeriets Svar paa, om de ikke kunde faae Lov til at faae en ophbyggelig Forsamling afholdt i denne Anledning, og bade Ministeriet om, at enten Stedets Præst maatte tilholdes at holde en Tale, eller Ministeriet vilde tillade